

Anul XII, Nr. 297
28 aprilie 2019
Învierea Domnului
-Sfintele Paști-

Parohia „Vovidenia“ Galați

- buletin duhovnicesc bilunar-

HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

APOSTOLUL DUMINICII ÎNVIERII DOMNULUI

„Cuvântul cel dintâi l-am făcut o, Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța, Până în ziua în care S-a înălțat la cer, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales, Căroră S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care (a zis El) ați auzit-o de la Mine: Că Ioan a botezat cu apă, iar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt, nu mult după aceste zile. Iar ei, adunându-se, Îl întrebau, zicând: Doamne, oare, în acest timp vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? El a zis către ei: Nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa, Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului“.

(Faptele Apostolilor, I, 1-8)

*2019: ANUL OMAGIAL AL SATULUI ROMÂNESC
(AL PREOȚILOR, ÎNVĂȚĂTORILOR ȘI PRIMARIILOR
GOSPODARI) ȘI ANUL COMEMORATIV AL PATRIARHIILOR
NICODIM MUNTEANU ȘI IUSTIN MOISESCU ȘI AL
TRADUCĂTORILOR DE CĂRȚI BISERICEȘTI*

Învierea Domnului, Pâinea cea cerească a vieții veșnice

„...Ce s-a întâmplat în chip real în drum spre Emaus? S-a descoperit Domnul Hristos Cel înviat din morți în Persoană. L-au văzut! L-au înțeles! Le-a deschis ochiul cel lăuntric. Dar..., când au primit Pâinea... „El S-a făcut nevăzut de ei“ (Lc. XXIV, 31). Unde a plecat? Pe ușă n-a fost văzut ieșind cu trupul! Totuși, nici între ei nu mai era. Nici nu le mai vorbea. Ce a făcut? A intrat în pâine! Prin pâinea binecuvântată de El, tainic, a intrat și în ei, prin Sfânta Împărtășanie! A săvârșit Sfânta Liturghie, în cadrul căreia i-a împărtășit cu Trupul Său înviat din morți!

„Această clipă e cuprinsă pe de-a-ntregul în Taina Sfântă a Pâinii în Sfânta Cuminecătură. Înaintea celor aleși dintre Apostoli, înaintea lui Luca și a lui Cleopa, Hristos Însuși a săvârșit Taina, prefăcându-și Trupul în pâinea binecuvântată, iar pâinea în Trupul Său. El, Pâinea cea cerească, mergea cu ei ca și când ar veni din Ierusalim, intră în Casă, care din această clipă devine Casa lui Dumnezeu“.

Deci, după Cuminecătură și dispariția fizică, El este perceput acum tainic, lăuntric, mistic și Casa se transformă în Altar, iar ucenicii devin și ei „biserici“ vii, deoarece Domnul arătase, înainte de Înviere, înțelesul tainei prezenței Sale în noi!

„Eu (Hristos) sunt Pâinea vieții... Eu sunt Pâinea cea vie, Care S-a pogorât din cer. Cine mănâncă din Pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar Pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu“ (In. VI 48, 51). „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi“ (In. VI, 54).

Prin aceasta, Domnul, la Emaus, a dorit să ne învețe, prin Sfinții Apostoli Luca și Cleopa, marele adevăr al Învierii, *„fiind trup și duh, om și Dumnezeu, apărând și dispărând sub ochii lor. Iisus a vrut să-i mai învețe pe ucenici și, prin ei, și pe noi, încă un lucru. Că deși Se va înălța la cer, va fi cu ei și cu noi în permanență; că poate fi în același timp în cer și pe pământ, că nu trebuie să-L considerăm plecat, ci doar intrat în Slava Sa, ascultându-ne rugăciunile și supraveghindu-ne, nevăzut,*

destinele. «Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului» (Mt. XXVIII, 20). Un semn al prezenței Sale între noi este, desigur, Sfânta Euharistie. Nu întâmplător, Luca și Cleopa L-au recunoscut în momentul frângerii pâinii și, nu întâmplător, El S-a făcut nevăzut exact în același moment“.

Așadar, Sfânta Împărtășanie este, fraților și surorilor, în chip real „pâinea pelerinului“ și „leacul nemuririi și doctorie pentru a nu muri, ci a trăi veșnic în Iisus Hristos“. Asemenea pelerinilor, pe Calea Învierii de la Ierusalim la Emaus, ne aflăm și noi. Călătorim, iată, astăzi, spiritual, spre Domnul înviat, cu toate că, trupește, rămânem pe loc. Am ales acest lăcaș, biserica! El are o interioritate. Lumina am primit-o afară, în exteriorul bisericii. La Emaus, în sat, Sfânta Evanghelie nu ne arată decât lăuntrul, interiorul unei case modeste, care devine, prin intrarea Domnului, sfânt locaș. Acolo săvârșește El Sfânta Taină a Euharistiei. Acolo îi împărtășește pe Luca și pe Cleopa. De acolo va apărea, iarăși, tot într-un interior, la Ierusalim, „prin ușile încuiate“ (Lc. XXIV, 36-49; In. XX, 19-23).

Așadar, acum, am primit cuvântul și lumina de la Mântuitorul. Cuvântul este „călăuza“ pe calea vieții, este cunoașterea lui Hristos, iar lumina este și invitația de a intra în sfântul locaș, unde ne așteaptă tot El, Domnul, să ne împărtășească, să intre și în noi, ca și la Emaus, spre a arde „spinii tuturor păcatelor“ și a vindeca „numărul deplin al celor cinci simțuri“ ale noastre. Să devenim astfel, noi înșine, „biserici“ vii, numai și numai în sfintele lăcașuri și numai prin primirea, „cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste“, a Trupului și a Sângelui Domnului.

Așadar, ne invită Hristos Cel înviat să intrăm la Sfânta Liturghie pascală, în interiorul sfintelor noastre biserici, spre a ne împărtăși cu El. Așa să intrăm, cum au intrat moșii și strămoșii noștri de-a lungul istoriei noastre, a unui popor mereu răstignit, dar mereu înviat! Ne cheamă martirii, ne cheamă vârstnicii noștri de la sate, îndeosebi la această luminoasă prețuire a moștenirii spirituale a satului românesc, cu preoții, cu învățătorii și cu primarii gospodari, care pun mai presus de orice adevărul că „veșnicia s-a născut la sat“ și că țaranului, „rădăcina“ vieții noastre românești, i se cuvine laudă!

Să nu rămânem, de Sfintele Paști, doar cu lumina din lumânarea

pascală. Lumina pe care am primit-o este semnul Învierii Sale. Dar aceasta este „călăuza“ de la întuneric la lumină, de la lumesc la ceresc și de la tristețe la bucurie. Se cuvine, însă, a face pașii decisivi „pe cale“, ca și Luca și Cleopa, spre interiorul casei. Se numește „Casa Pâinii“, a Sfintei Împărtășanii! În biserică ne așteaptă Iisus Hristos Domnul la Sfânta Liturghie, în cadrul căreia ni Se oferă, aidoma sfinților Luca și Cleopa. Ne împărtășește cu „Trupul și Sângele Său“ ca să avem viață veșnică în noi înșine! Fiecare creștin botezat, care a postit după puteri, s-a spovedit și a luat binecuvântare de la părintele duhovnic, este invitat la „ospățul Stăpânului“, deoarece „masa este plină, ospătați-vă toți! Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând!“. Astfel, devenim și noi Casa launtrică, un nou Emaus al Domnului. Prin Sfânta Împărtășanie înviem și noi din păcat și ne sfințim. Acesta este scopul și mesajul Învierii! Apoi mergem și la agapa de acasă, cu rudele și prietenii. Vă mai rugăm, dacă se poate, ca a treia zi de Paști, când actualizăm evenimentul de la Emaus, și noi, cei de la orașe și din străinătate, să mergem, pe cale, în semn de recunoștință, în satele noastre! Să-i vizităm pe cei vii și pe cei adormiți! Să cinstim, să iubim și să păstrăm cultul pentru rădăcinile vieții noastre, din satul românesc, în special părinții și bunicii. Vizita noastră reprezintă pentru dânșii clipă de Înviere!

Să dăm, în același timp, atenția cuvenită pruncului din brațele mamei sale, în familia tradițională, să-i ajutăm pe cei neputincioși, bolnavi și singuri. Așa se vindecă rănilor singurătății vârstei înaintate, ale sărăciei și ale bolii. Prin iubirea milostivă, noi toți, slujitori și credincioși, ne împărtășim tot cu Domnul Hristos. Să iertăm, însă, mai întâi, din inimă, toate pentru Înviere! Să ne iubim cum ne iubește Hristos Domnul și așa să strigăm din adâncul inimilor noastre, toți: Hristos a înviat! Adevărat a înviat!”.

(† Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, Pastorală la Învierea Domnului, 2019)

Parohia Vovidenia

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro